



புலக்ப்யு

# ஊழிப்ட்டு

கவிதை மின்னிதழ்



ஆசிரியர் : ஜின்னா அஸ்மி

நிர்வாகக் குழு :  
சகா (சலீம் கான்)  
இப்ராஹிம் ஷரீப்  
அல்தாஃம் சலீம்

ஆசிரியர் குழு :  
படைப்பு தேர்வுக்குழுமம்



முகப்பு & வழிவகுப்பு :  
முகம்மது புலவர் மீரான்

இதழ் உருவாக்க உதவி :  
ஷெண்பா  
மதன் குமார்

இணையதள முகவரி :  
[www.padaippu.com](http://www.padaippu.com)

அலுவலக முகவரி  
படைப்பு குழுமம்  
அரசு பதிவெண்: 521/2018  
#8, மதுரை வீரன் நகர்  
கூத்தம்பாக்கம்,  
கடலூர்,  
தமிழ்நாடு,  
இந்தியா.  
607002  
[admin@padaippu.com](mailto:admin@padaippu.com)  
94893 75575

படைப்புகள் யாவும் முகநூல் படைப்புக்குழுவிடமிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்டவை  
இந்த மின்னிதழில் தங்களது படைப்புகள் வர வேண்டுமெனில் முகநூல் படைப்பு குழுவில் இணைந்து  
படைப்புகளை பதிய வேண்டுகிறோம். மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படும் கவிதைகளை பிரசுரிக்க இயலாது.



ராம் பெரியசாமி	- 4
சந்துரு	- 4
பிரபுசங்கர் க	- 5
வினோத்குமார் பா	- 5
முனியாண்டி ராஜ்	- 6
மதுசூதன்	- 7
வத்திராயிருப்பு தெ.ச.கவுதமன்	- 7
பெனடிக் அருள்	- 8
இரா.பூபாலன்	- 8
சுப.முத்துக்குமார்	- 9
சூர்யமித்திரன்	- 10
லெனின்	- 11
ப.சொக்கலிங்கம்	- 12
மிஸ்ரா ஜப்பார்	- 12
பி.கே.சாமி	- 13
நா.வே.அருள்	- 14
ப.தனஞ்செயன்	- 15
கோவை சசிகுமார்	- 16
மா.காளிதாஸ்	- 17
கதிரவன் வீ	- 18
ஜே.ஜே.அனிப்டா	- 18
கனகாபாலன்	- 19
ச.ஜெய்	- 19
ச.ராசு	- 20
ஜே.பிரோஸ்கான்	- 21

மாரி மகேந்திரன்	- 22
மு.முபாரக்	- 23
ப.ராஜகுமார் சிவன்	- 24
கார்த்திகேயன் மாகா	- 25
இதயசகி	- 26
த.ரவீந்திரன்	- 27
(Z)ஜபீர்	- 27
தங்கேஸ்	- 28
கீர்த்தி கிருஷ்..	- 28
பெருமாள் ஆச்சி	- 29
மகேஷ் சிபி	- 29
யுகயுகன்	- 30
பட்டியூர் செந்தில்குமார்	- 31
ராசி அழகப்பன்	- 31
உமா மஹேஸ்வரி	- 32
இயற்கைக்காதலி ரஞ்சினி	- 32
வேலணையூர் ரஜிந்தன்	- 33
அிகதா	- 34
ஜ.தர்மசிங்	- 34
க.ரகுநாதன்	- 35
ஷாலினி கணேசன்	- 36
ச.ப்ரியா	- 37
குறிஞ்சி நாடன்	- 38
நேசன் மகதி	- 39





எரிந்துக்கொண்டிருக்கும் வயிற்றினருகில்  
மின்மினுத்துக்கிடக்கிறது  
ஒரு காலத்தின் சர்ப்பம் ...

உள்ளே நுழைகையில் பேரமைதி  
வெளிவருகையில் விசும்பலின் சப்தம்

சுகித்திருக்கும் கப்பிய பசி  
உணவு வேட்கையின் சுழல்வு  
குரல்வளைக்குள்  
ஒரு கையளவு  
தாழியின் உருளுகை

பாதங்களை பதித்திருக்கிறேன்  
வழியறிந்தும் இரங்கலித்தும்  
மழித்துக்கொண்டிருக்கிறது அரூபம்

உடலின்நிழல் தூதாய் விழ  
இரண்டு செப்பமாய் கரைகிறது  
நாட்கள்

விதிமுறைகளுக்கும் நிபந்தனைகளுக்கும்  
உட்படுவது மூப்பின் இளைப்பு ...

▣ ராம் பெரியசாமி

நிர்வாணத்தை வரையச்சொல்லி  
நடக்கிறது போட்டி...  
பெண்ணின் நிர்வாணமே  
முதல் பரிசுக்கு முந்துமென்று  
எல்லோரும்  
எதிர்பார்த்த நேரம்  
வேறொருவனுக்கு கிடைத்தது பரிசு...  
அவனது தாளில்  
எதுவுமே வரையப்படவில்லை...

▣ சந்துரு



“உங்களுக்கு  
என்னம்மா  
மீசை வந்திருக்கு??”  
அப்பாவியாக  
கேட்கிறான் மகன்

“பாரதியார் புத்தகங்கள்  
அதிகம் படித்ததால்  
அவரை போலவே  
லேசான மீசை  
வளர்ந்து விட்டது  
நான் பொம்பளை பாரதி”  
என சொல்லிக்கொண்டே இருக்கையில்

புன்முறுவல் பூக்கிறான் பாரதி  
புகையேறிய  
சமையலறை நாட்காட்டியில்.....

▣ பிரபுசங்கர்\_க

இடிபோல் இறங்கிய அடியின்  
வலியை  
வளைந்துகொடுத்து  
மண்டையோட்டுக்கு கடத்திவிட்டு  
நிமிர்வதா வேண்டாமாவென சிந்தித்து,  
நிமிரத் தலைப்படும் மயிரின்  
கால்களில் ரத்தம்..  
சரிந்து விழுந்துகொண்டிருந்தவனை  
சமூகம் என்கின்றனர்..  
நிமிர்ந்து நிற்கும் அதை  
வாழ்தல் என்கின்றனர்..

▣ வினோத்குமார்\_பா



## உலகம் சுருங்கவில்லை

பொய் நண்பா...

உலகம் சுருங்கிவிட்டது என்கிறார்கள்  
அவ்வளவும் பொய்!

அதன் விட்டம், நீளம், அகலம்  
எல்லாம் அப்படியே..

அது சுற்றும் பாதை  
சுற்றும் கோள்களும் அப்படியே  
மனிதன் சுருங்கிவிட்டான் நண்பா

பசியெனக் கைநீட்டும் நங்கையை  
மனம் அந்நியனாய் வீசியெறிகிறது  
ஒட்டியிருக்கும் ஈரத்தினால்  
எதையுமே நனைக்க முடியவில்லை  
கீழே விழுந்தவனைத் தூக்காமல்  
காணொலி எடுத்துக் களிப்புக் கொள்கிறது  
உலகம் சுருங்கியதாய் கூறிக்கொள்கிறது  
தொப்புள் அறுக்கா சிசுக்களைத்  
தொப்புளறுத்து வீசியெறிகிறது  
குப்பைக் கூளங்களுக்கிடையே தேடச்  
சொல்கிறது மனசையும்

குறுந்தகவலொன்றில் சிரமம் கூறி  
கடன் கொஞ்சம் கேட்டாய்  
கடலளவு வைத்திருந்தும்  
இதயம் குன்றிமணியாய் குன்றியிருந்தது  
நம்பிக்கைகளை எவ்வளவு இணைத்தும்  
நாணயங்கள் வினாக்குறிகளாய் விரைக்கின்றன  
நட்புகளைக்கூட அது நக்கிக்கொள்கிறது  
தன்னலம் ஒன்றைப் போர்த்தி

உடலொடிய உழைப்பவனின் ஊதியம்  
குளுகளு அறைகளால் குற்றமின்றித்  
திருட்படுகிறது  
அறிவொன்றைக் காட்டி  
அநாகரீகங்கள் ஆடை கட்டி அலைகின்றன  
விவசாயத் தெருக்களில்  
வியாபாரமாகிக் கொண்டிருப்பவை  
உழைப்பு மட்டுமல்ல..  
வியர்வையும்தான்

உலகம் சுருங்கவில்லை நண்பா  
சுட்டிக்காட்டும் விரல்களில்  
அவ்வளவும் கயமைத்தனம்

▣ முனியாண்டி\_ராஜ்.



தாமரை மொட்டுகள்  
விற்பனைக்கு  
வந்திருந்தன.  
பூத்த தாமரையை கடைசியாய்ப் பார்த்தது  
பழைய  
தெப்பக் குளத்திலும்  
மகளின் ஓவிய நோட்டிலும்.  
இப்போதும்  
ஞாபகம் வைத்திருக்கிறாள்  
தாளின் மீது கொட்டிய  
தேநீரின் கறையை.  
நானும் ஞாபகம்  
வைத்திருக்கிறேன்  
தாமரைக்கருகே  
குப்புறக் கிடந்த  
பார்வதியக்கா உடலை !

▣ மதுசூதன்

இன்னும் சற்று நேரம் அழுங்கள்...  
முடிந்தவரை அவரின் இறுதியாத்திரையை  
தாமதப்படுத்துங்கள்  
காலம் முழுவதும்  
வியர்த்துக்கொட்டியே வாழ்ந்தவர்  
எரிக்கப்படும் முன்னராவது  
ஓய்வெடுத்துச் செல்லட்டும்  
குளிர் சாதன வாடகை வீட்டினுள்...

▣ வத்திராயிருப்பு தெ.சு. கவுதமன்



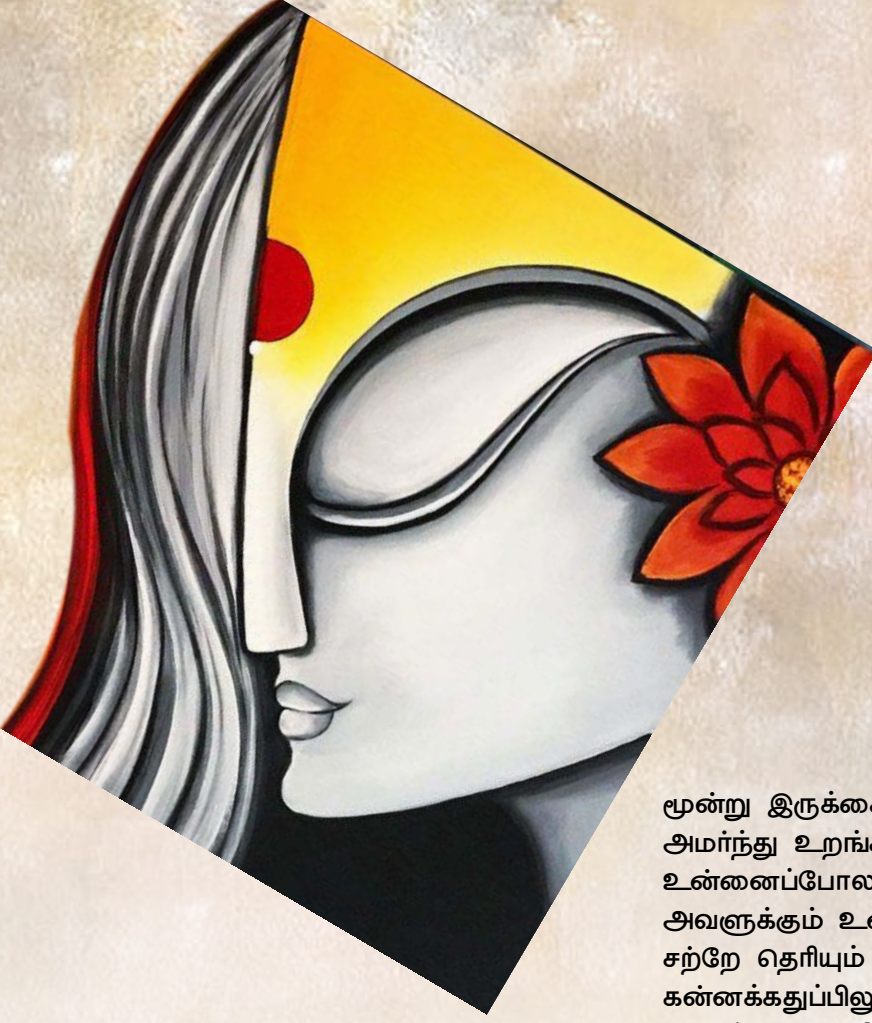
தோள் மேல் தூக்கி வைத்தபடி  
டேய் சாமி தெரியுதா  
என்று அப்பா கேட்பார்  
பக்கத்து வீட்டு மாமி  
சாமிக்கு அபிசேகம் பண்ணனும்  
உங்க தோப்பு வாழைப்பழம்  
கொஞ்சம் கொடுங்கோ  
என்று தினசரி கேட்பாள்  
டேய் வரும்போது உதிரி பூ  
வாங்கிட்டு வாடா  
சாமிக்கு மாலை கட்டி  
போடணும் என்பாள் அம்மா  
ஒரு நாள் கோவிலில் சாமி  
காணாமல் போனது  
அன்று மட்டும் அம்மாவும் சரி  
அப்பவும் சரி  
ஏன் அந்த மாமியே கூட  
கோவில் சிலை  
திருடு போனதாதான்  
சொன்னாங்களேயொளிய  
ஒருத்தர் கூட  
சாமி திருடு போனதா  
சொல்லவே இல்லை!

▣ பெனடிக் அருள்

எப்போதும் சாலையில்  
சாக்பீஸ் ஓவியங்களை  
வரைந்து காத்திருக்கும்  
கால்களற்றவன்  
யாரும் வராத  
ஊரடங்கு நாளில்  
வெறிச்சோடிக் கிடந்த  
தார்ச் சாலையின்  
நடுவில் அமர்ந்து  
தன் இடுப்புக்குக் கீழ்  
இரண்டு கால்களை  
வரைந்து  
பார்த்துக் கொண்டான்

▣ இரா.பூபாலன்





மூன்று இருக்கைகள் முன்னே  
அமர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருப்பவள்  
உன்னைப்போலவே சேலையணிந்திருக்கிறாள்,  
அவளுக்கும் உனதைப்போலவே கூந்தல்.  
சற்றே தெரியும்  
கன்னக்கதுப்பிலும்  
வேகத்தடை ஏறிஇறங்கையில்  
ஆடும் காதணியிலும்  
மெல்ல மெல்ல  
நீயாகவே மாறிக் கொண்டிருக்கிறாள்.  
எனக்கும் அவளுக்குமிடையே  
ஊர்ந்துகொண்டிருக்கும்  
புலப்படாத நதியொன்றில்  
படகுகளாய்த் திரிகின்றன  
நீ நிரம்பிய என் நாட்குறிப்பின்  
காகிதங்கள்.  
நமக்குப் பிடித்த பாடல்  
ஒலிக்கத் தொடங்கும் கணத்தில்  
முற்றிலும் நீயாய் மாறிவிட்ட அவள்  
என்புறம் திரும்பிப் பார்க்கும் முன்  
இந்தப்பயணம் முடிந்துவிட வேண்டும்  
அல்லது...

▣ சுப. முத்துக்குமார்



\*\*தெருநாய்களற்ற வீதி  
வாழ்க்கை  
எவருக்கும்  
வாய்த்து  
விடுவதில்லை.  
அல்சேஷனோ  
ஆதிசேஷனோ  
அந்நாளில் அடிமை  
விலங்காய் பெருமைக்கு  
பங்களாவில் அவை  
குரைத்ததுண்டு.

எச்சில் சோறென்றும்  
பாராமல்  
இட்டதை உண்டு  
சோறிட்டவர்க்கு  
நன்றி வாலாட்டலோடு  
வளையவளைய  
சுற்றிவந்து  
காவல்காத்ததுண்டு.

சிறுபிராயங்களில்  
பரிச்சயமாகும்  
உள்ளூர்  
நாய்க்குட்டிகளோடு..  
தூக்கிவந்து  
அதனைக்கொஞ்சி  
சோறூட்டிய  
தினங்களில்  
அது நம் தோழனாகும்..

பருவகால பாலியல்  
இச்சைகளை  
பச்சையாக  
நடுவீதியில்  
அரங்கேற்றும்போது  
வளர்த்த அவைகளை  
கல்லால் அடித்து  
காயப்படுத்திய  
ஈன குணங்களும்  
நம்மிடையே உண்டு..

கல்லைக்கண்டால்  
நாயைக்காணோம்..  
நாயைக்கண்டால்  
கல்லைக்காணோம்..  
முதுமொழிப்படி  
அதன் காலொடித்து  
களிப்படையும்  
கழிசடைகளும்  
நம்மிடையே உண்டு.

கால பைரவனின்  
வாகனம்..  
என என்றாவது  
அதை வழிபட்டதுண்டா?

நாய்களுக்குத்தெரியும்  
அருகம்புல் மருத்துவமும்  
உத்தாமணி இலை  
நற்குணங்களும்..  
சளிபிடித்தால்  
அதுதான் அவைகளுக்கு  
சித்தவைத்தியம்.  
எவர் காட்டிய  
வைத்தியமுறை??

இன்னொரு கூர்காவாய்  
மதிப்புக்கூலி  
கேட்காமல்  
வீட்டை~வீதியை  
காபந்து பண்ணும்  
இவைகளுக்கு  
உணவிட மனசு  
வருவதில்லை நமக்கு..

பாவம்!  
மின்மினிபூச்சிகளாய்  
நடுரோடில்  
முடிகிறது..  
பெரும்பாலும்  
இதுகளின் வாழ்க்கை..

இன்னொருகூர்கா

▣ சூர்யமித்திரன்



நீண்ட நாட்களாக  
மீன்தொட்டி கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்  
என் செல்ல மகள் சான்விகா...

அவள் பிறந்தநாள் அன்று  
மீன்தொட்டியை  
பரிசாக கொடுத்தேன்...

மீன்தொட்டியை பார்த்தவுடன்  
இவ்வளவு கேள்விகளை  
எங்கு வைத்திருந்தாள் தெரியவில்லை...

தெரிந்திருந்தால் மீன்தொட்டியே  
வாங்கி இருக்கமாட்டேன்...

அப்பா மீனுக்கு  
நீச்சல் தெரியுமா ?  
அதுக்கு குளிர்நா ?  
நைட்ல தூங்குமா ?  
தண்ணீர்க்குள்ள மூச்சு விடமுடியுமா ?  
சாப்ட வாய் திறந்தா  
தண்ணீர் வாய்க்குள்ள போவாதா ?  
இதுல ஆண் எது ? பெண் எது?

இப்படி அவள் கேட்ட  
ஒரு கேள்விக்கும்  
என்னிடம் பதில் இல்லை...

நான் இரவெல்லாம்  
அவள் கேள்விகளோடு  
நீந்தி கொண்டிருந்தேன்....

அவள் இரவெல்லாம்  
மீன்களோடு  
நீந்தி கொண்டிருந்தாள்....

▣ டெலிவிள்



## பொம்மலாட்டம்



நன்றாகப் படிக்கும்  
மாணவி அவள்

பொதுத் தேர்வில்  
மாநிலத்தில் முதலிடம்

'மருத்துவம் படி'  
என்கிறாள் அம்மா

'பொறியியல் படி'  
என்கிறார் அப்பா

'ஆட்சியாளர் ஆகு'  
என்கிறார் அண்ணன்

யாருமே கேட்கவில்லை  
அவள் விருப்பம்  
என்னவென்று

அடுத்தவர்கள்  
ஆசைப்படி  
ஆடுகிறாள் பொம்மலாட்டம்

▣ ப.சொக்கலிங்கம்.

குளவிக் கூட்டத்தின் ரீங்காரமாய்  
மகா காலத்தின் மறு கரையை  
கொழுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன

சூரியின் புல்லாங்குழல் மெல்லிசையாய்  
உயிர் கொடுக்கும் அமிர்தம்  
அவன் சப்த நரப்புகளை  
மீட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.

படைப்பின் தூய லகிரியின் ஆழ்ந்த  
நிலையில்  
மனிதனின் தன்னிச்சைகள்  
சாம்பலாய் கரைகின்றன

அவன் தலையில் புகைந்து கொண்டிருக்கும்  
பித்தேறிய வதங்களை  
தீப்பிழம்புக் காடுகள் பூரித்துக்  
கொண்டிருக்கின்றன....

▣ மிஸ்ரா ஐப்பார்



## அகழும் புறமும்

அடர்ந்த இருளை காய்ச்சி வடித்த  
பசித்த ஏப்பமாக ஒலிக்கிறது  
என் குரல்.

ஊழ்துடுப்பாய் உள்நுழைந்து  
கூழ்ச்சிகுழல் வாய்க்க துழாவுகிறது  
வெப்பமிசுந்த பொய்.

வரிசையாக அடுக்கப்பட்ட நினைவுகளை ஒரே  
ஒரு அசைவு சாய்த்துக்கொண்டு போகிறது  
இயல் எண்களால் ஆன இருப்பை

மறுபடி மறுபடியும் தூறிக்கொண்டே இருக்கும்  
தோல்விகளில் நனைந்து விடாமல் தப்பிக்க  
கண்கள் இன்னும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை.

கொஞ்சம் மெளனத்தை இரும்புக் கம்பிகளாக  
நீட்டி  
என்னைக் கைதியாக வடித்திருக்கிறாய்  
துருபிக்க.

என் எதிரிக்கான அத்தனை வாசனையும்  
உன் வார்த்தைகள் பூசியிருக்கிறது.

நிராயுதபாணியாக  
நிற்பதை தவிர  
வேறுவழியில்லை  
உண்மைக்கு.

▣ பி.கே.சாமி



உளசல்



மனிதர்கள் அதிகம் பேசிப் பேசி  
ஒரு பிச்சைக்காரனின் அலுமினியப்  
பாத்திரம்போல  
அதிகம் ஒடுக்கு விழுந்த வார்த்தை கடவுள்

அவரே எதிர்பார்க்காத அவதாரங்களில்  
அவருக்கே கூச்சம் வரக்கூடிய அளவுக்கு  
அவரது பிம்பங்கள் விற்பனையாகின்றன.

சிலைகளாகவோ பெயர்களாகவோ  
தொடர்ந்து வியாபாரமாகும்  
விற்பனைப் பொருளாக இருக்கிறார்.

பாடுபவர்களை விடவும் பிரமாதமாய் இருக்கிறது  
வாயசைப்பவர்களின் நடிப்பு

இறைவன்  
ஏராளமான வண்ணங்களில் இருப்பதாகத்  
தத்துவவாதி சொல்கிறான்  
கடவுள் சாம்பல் நிறத்திலிருப்பதாகக்  
கவிஞன் சொல்கிறான்  
கடவுளுக்கு நிறமே இல்லையென்று  
ஞானி சொல்கிறான்.

கடவுள்  
மனிதர்களின் வேலைக்காரனாகி  
வெகுநாட்களாகிவிட்டன.

கடவுளுக்கு என்ன விருப்பம் என்பதுபற்றி  
மனிதர்கள் கவலைப் படுவதாயில்லை.  
கடவுள் ஆயுதங்களைத் தயாரிக்கப்  
பணிக்கப்படுகிறார்  
ஒருவேளை கடவுள்  
ஒரு பூந்தோட்டத்திற்குத்  
தண்ணீர்ப் பாய்ச்ச விரும்பலாம்.

கடவுள் மது பரிசாரகனாக வேண்டுமென்று  
வற்புறுத்தப் படுகிறார்  
ஒருவேளை கடவுள்  
அநாதைக்குச் சோறூட்ட விரும்பலாம்.

கடவுள் பெண்களைச் சல்லாபிக்க  
வேண்டுமென்று  
கட்டாயப் படுத்தப் படுகிறார்  
ஒருவேளை கடவுள்  
ஒரு பெண்ணின் கருப்பையில்  
குழந்தையாக விரும்பலாம்.

கடவுள் குழந்தைகளைக் கடத்தவேண்டுமென்று  
உத்தரவிடப்படுகிறார்  
ஒருவேளை கடவுள்  
காணாமல் போக விரும்பலாம்.

கடவுள் மனிதனின் படைப்பா?  
மனிதன் கடவுளின் படைப்பா?  
இரண்டு படைப்புகளுமே  
எனக்கு இரைதான் என்று  
தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறதே ஒரு தூண்டில்ஞ்.  
இரண்டு படைப்புகளுக்கும் தெரியுமா?  
தெரியாதா?

▣ நா.வே.அருள்



வெளியே சென்று  
வீட்டை அடைந்து  
வெளிக்கதவின்  
பூட்டை திறந்தேன்  
சட்டென சில பாத்திரங்கள்  
சப்தத்தோடு வீழ்ந்துவிட  
பயம் எனக்கு  
உள்ளே செல்லாமல் கதவருகே  
நின்றிருந்தேன்  
குறு குறு பார்வையோடு  
மஞ்சள் நிறப்பூனை  
எதிரில் நின்று  
என்னையே முறைத்துப் பார்த்தது  
அதற்குப் பின்னால் அழகான  
கறுப்பு நிற பூனையும்  
மஞ்சள் பூனையை உரசியவாறே  
ஒரு கணம் பார்த்தது  
நான் கதவு திறக்க தாமதிக்காமல்  
சீக்கிரமாகத் திறந்த  
கோபம் அந்த பூனைக்கு  
என் கையிலிருந்த  
பால் பாக்கட்டைப் பார்த்தவாறே  
சட்டென கடக்க முயன்ற  
மஞ்சள் நிற பூனைக்குப் பின்  
எலியாய் துரத்தியது என் கால்கள்  
பால் சொம்பை  
உருட்டியதற்காக இல்லை.

▣ ப.தனஞ்செழியன்



நினைவின்  
நெருடல்களில்  
நெருஞ்சிகுத்திய  
உணர்வொன்றும்  
பெரிதாக  
வலிக்கவில்லை

எப்படியும் நிழலையாவது  
தொட்டுவிட வேண்டுமென்ற  
உத்வேகத்துடன் கரடுமுரடான  
பாதையில் கால்பதித்தபோது  
சிந்திய குருதியும்  
வலியுணர்த்தவில்லை!

இவ்வாறே சிந்தனையின் முகப்பில்  
ஏதோவொன்றிற்காக போராடுகையில்  
வலியேதும் அறியாத மௌனங்கள்  
உணர்த்திப்போன  
வலியின்  
நினைவு வடுக்கள் மட்டும்  
வருத்திக்கொண்டே  
இருப்பதில்தான்  
நிராகரிப்பும்  
உதாசீனமும் உணர்த்தப்படுகின்றன

அதீதமாய் காதலித்து  
நேசிப்பதும்  
தவறென்று  
யோசித்து மீள்கின்றேன்

▣ கோவை சசிசுமார்





ஒவ்வொரு முறை வெளியேறி  
தனித்து விடப்படும் போதும்  
குறுக்கே, ஒரு காட்டு யானை  
கடந்து போகிறது.  
பிரமிப்போடும் பயத்தோடும்  
அங்கேயே தேங்கி நிற்கிறேன்.  
வழிவிடச் சொல்லி ஒரு பேரிரைச்சல்  
தொடர்ந்து ஒலிக்கிறது.  
ஓரமாக ஒதுங்கி, யானைச் சாணத்தைக்  
காட்டின் திமிரடக்கிய தினவோடு  
கூடு பறக்க மிதிக்கிறேன்.  
சரிந்து கிடக்கும் நூற்றாண்டு மரத்தை  
அறுக்கும் ஓசையையும் மீறி  
மறையும் யானையின் பிளிறல்  
மறுபடியும் என்னைப்  
பழைய பெருவாழ்வுக்குத் துரத்துகிறது.  
அரவம் இல்லாமல் புற்றுக்குத் திரும்பி  
இரையைச் செரிக்கத் தொடங்கும் அரவம்,  
கக்க முடியாத விஷம்  
ரத்தினமாக வடிவெடுக்கும் கனவு  
மறுபடி வந்து போகிறது.

▣ மா.காளிதாஸ்



என் படுக்கையறையினை  
எட்டி பார்க்கும் ஆசையினை வாசலில் கழட்டி  
விட்டு அடுப்படிக்கு வாங்களேன் சுற்றி பார்க்க  
அஞ்சறை பெட்டியில் கடுகு சீரகம் மிளகு  
தவிர்த்து கவிதைகள் சிதறி கிடப்பதை  
பாருங்கள்  
காய்கறி கூடைக்குள் நானும் அடைபட்ட  
கிடப்பதை எப்போது உணர்வீர்கள்  
உப்பு குப்பிக்குள் என் கண்ணீர்  
கலந்திருப்பதால் தான் உணவில் கூடுதல்  
உப்பென்று சொல்வீர்கள்  
கழுத்தில் கயிற்றோடு வந்த கசாப்பு கடை  
ஆட்டிற்கும் எனக்கும் என்ன வித்தியாசம்  
இருந்து விடப்போகிறது  
புத்தனாக மாற துடிக்கும் சித்தார்தன் நீங்கள்  
யசோதரை கவிதைகளை அனுமதிக்கவா  
செய்வீர்கள்.....

▣ கதிரவன் வீ

காத்திருப்புகளின் மீது  
எனக்கு நம்பிக்கையிருந்ததில்லை.  
அது சிறிது சிறிதாய்  
சிறகுகளைக் கிள்ளி  
பறத்தலை ஒறுத்து விடும்.  
இயல்பானவைகளுக்கு அப்பால்  
இழுத்துச் சென்று விடும்.  
முன் நிற்பவை யாவும்  
மெல்லக் கரையும்.  
பார்வையொழிந்து நினைவு மேலோங்கும்.  
ஏன் நிற்கிறோம் என்ற கேள்விகள்  
நகர்தலுக்கு உட்படுத்தும்.  
நானென்பது அமிழ்ந்து  
நிழலின் நிறங்கள் பூப்பெய்தும்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்  
உடையத் துவங்குவேன்.

இறுதியில் எது இறுதியென்ற  
புள்ளியில் அகப்பட்டு  
அங்கிங்கும் இடம்பெயரவியலாமல்..  
நின்ற தடம் நிலையாகும்.

காத்திருத்தலும் ஒருவகை  
யாகம் தான்.  
உயிர்ப்பித்தலின் கதவுகளுக்குப் பின்னால்..

நிற்றல் என்பது கடமை.  
நகர்தலென்பது ஞானம்.

▣ ஜே.ஜே.அனிட்டா



இனி  
நீ யாரோ?  
நான் யாரோவென  
இறுதியாகச் சொல்லி  
விடைபெறும் நாள்  
வரக்கூடும்தான்

முன்னெச்சரிக்கை செய்யும்  
வெறுப்பு உமிழ் வார்த்தைகளை  
தெறிக்கவிடும் போதெல்லாம்  
துடைக்க மறந்து போன  
ரோஷம்தான் எஞ்சுகிறது

முகம் திருப்பிப் போகுமுந்தன்  
முதுகில்  
துடைத்தெறியா முடியா  
அவளின் முத்தங்களை  
நீ உணராது போனாலும்  
அழிந்துவிடுமா என்ன?

▣ கனகாபாலன்

அப்பாவின்  
புகைப்படத்திற்கு முன்னால்  
எரிந்துக்கொண்டிருந்த  
விளக்கு  
சற்று நேரத்திற்கு முன்பு தான்  
அணைந்தது  
அப்போதெல்லாம்  
நான் உறங்கும் வரை  
காத்திருந்து  
மின் விளக்கை  
அணைத்து விட்டு  
என் பக்கத்தில் வந்து என்னை  
இறுக கட்டிக்கொள்வார்..  
இப்போதும் அதே இருட்டு!

▣ ச.ஜெய்



## முத்து பைனான்ஸ்



சைக்கிளில் எதிரே வரும்  
பொம்மை விற்பவரைப்பார்த்து  
அழுதுக்கொண்டே செல்கிறாள்  
கட்டத் தொழிலாளியின்  
கையில் அவரின் மகள்

அக்காட்சியை பார்த்துக்கொண்டே  
நடைபாதையில்  
துக்காணியை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள்  
அனாதரவான முதியவள் ஒருவள்

அம்முதியவளின் தலைக்கு மேலே  
மெட்ரோ இரயில்வே ஸ்டேஷன் சுவரில்  
சிவப்பு நிறப் பின்னணியில்  
அமிதாப்பச்சனும் ரேவதியும்  
கைக்கூப்பியபடி  
பொலிவோடு சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்  
இரண்டு லட்சம் வாடிக்கையாளர்களை  
வைத்திருக்கும்  
முத்து ஃபைனான்ஸ் விளம்பரத்திற்காக

உடனே மனக்குரல் தொனித்தது  
“எப்பா... சத்தியமாக  
அந்த இரண்டு லட்ச வாடிக்கையாளர்களில்  
நானும் இல்லவே இல்லை”என.

□ ச.ராசு



## காயமேறிய சொல்



பழுது பட்ட சொல்லொன்றை  
கடந்த காலங்களிலிருந்து  
பாதுகாத்து வருகிறேன்  
எனது புத்தக அலமாரியில்.  
புத்தகங்களை தூசி தட்டும் போதும்  
புத்தகங்களை படிப்பதற்கு தேர்ந்தெடுக்கும்  
போதும்.

அந்த சொல் என்னை  
படிக்க வேண்டி நிற்கும்.  
காயம் தீர்ந்து போகட்டுமே என்பேன்.  
சலித்துக் கொள்ளும்.  
பாவப்பட்டு நான் உன்னை  
படிப்பதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை  
எனக்கான சொல்லை நானே  
உருவாக்குவதில் விருப்பமுடையவன்.  
நீ சொல் உன்னை உருவாக்கியவன் யார்  
உனை பழுதுபடுத்தியவன் யாரென  
நான் நேற்று அந்த சொல்லிடம்  
உரையாடிய போது.

கோபமாக எனது அலமாரியை விட்டு  
வெளியேறியது.

நீண்ட இடைவேளைக்குப் பின்னர்  
நான் அந்த சொல்லை காண்கிறேன்  
இன்னொருவரின் அலமாரியில்.

▣ ஜே.பிரோஸ்கான்



## நிலைகளில் மாற்றம்...



எப்போதும் என்னால் ஒரே நிலையில் இருக்க முடிவதில்லை.. எப்போதும் நிலமையும் ஒரே மாதிரியாகவும் இருப்பதில்லை..

“எல்லாருக்கும் எல்லாம் ஒரேவிதமாய்ச் சம்பவிக்கும், சன்மார்க்கனுக்கும் துன்மார்க்கனுக்கும், நற்குணமும் சுத்தமுமுள்ளவனுக்கும் சுத்தமில்லாதவனுக்கும், பலியிடுகிறவனுக்கும் பலியிடாதவனுக்கும், ஒரேவிதமாய்ச் சம்பவிக்கும், நல்லவனுக்கு எப்படியோ பொல்லாதவனுக்கும் அப்படியே, ஆணையிடுகிறவனுக்கும் ஆணையிடப் பயப்படுகிறவனுக்கும் சமமாய்ச் சம்பவிக்கும். “

“ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு காலமுண்டு, வானத்தின் கீழிருக்கிற ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் ஒவ்வொரு சமயமுண்டு. பிறக்க ஒரு காலமுண்டு, இறக்க ஒரு காலமுண்டு, நட ஒரு காலமுண்டு, நடட்டதைப் பிடுங்க ஒரு காலமுண்டு,

கொல்ல ஒரு காலமுண்டு, குணமாக்க ஒரு காலமுண்டு, இடிக்க ஒரு காலமுண்டு, கட்ட ஒரு காலமுண்டு,

அழ ஒரு காலமுண்டு, நகைக்க ஒரு காலமுண்டு, புலம்ப ஒரு காலமுண்டு, நடனம்பண்ண ஒரு காலமுண்டு,

கற்களை எறிந்துவிட ஒரு காலமுண்டு, கற்களைச் சேர்க்க ஒரு காலமுண்டு, தழுவ ஒரு காலமுண்டு, தழுவாமலிருக்க ஒரு காலமுண்டு,

தேட ஒரு காலமுண்டு, இழக்க ஒரு காலமுண்டு, காப்பாற்ற ஒரு காலமுண்டு, எறிந்துவிட ஒரு காலமுண்டு,

கிழிக்க ஒரு காலமுண்டு, தைக்க ஒரு காலமுண்டு, மவுனமாயிருக்க ஒரு காலமுண்டு, பேச ஒரு காலமுண்டு,

சிநேகிக்க ஒரு காலமுண்டு, பகைக்க ஒரு காலமுண்டு, யுத்தம்பண்ண ஒரு காலமுண்டு, சமாதானம்பண்ண ஒரு காலமுண்டு, “ பிரசங்கி எழுதி வைத்தான்.

நிற்கவும் விழவும் காலங்களில் ஒப்பனைகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட ஒரு வாழ்க்கை எப்போதும் எங்களுக்கு தரப்பட்டுள்ளது...

வெளியில் இல்லை வாழ்க்கை எல்லாம் உள்ளேதான் உள்ளது உள்ளே உள்ளதை வெளியே ஒளிப்பரப்பும் எத்தனமே இங்கே வாழ்க்கை திரையில் நம்முடைய கதாபாத்திரங்கள்...

வானமும் பூமியும் சகல ஜீவராசிகளிலும் நேற்றறைய ஒப்பனைகளை கலந்து தினம் புதிய கிருபையின் வஸ்தீரம் உடுத்தும் போது அது மனதின் இயல்பு என்று உணர்த்தும் தருணங்களில்...

மாலையும் மழை பெய்யும் பெரும் கார்மேகங்களின் இருள் வேலையில் எனது மனதும் மப்பும் மந்தாரமும் எப்படி எனது அறைக்குள்ளும் வந்து அசைக்கின்றது என்று பலதடவை திகைத்திருக்கிறேன்.. எல்லாம் ஏதோ ஒரு உறவு சங்கிலியின் பினைப்பில் உள்ளது...



“மேலும் தேவனுடைய புத்திரர்  
வெளிப்படுவதற்குச் சிருஷ்டியானது மிகுந்த  
ஆவலோடே காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அதேனென்றால் சிருஷ்டியானது அழிவுக்குரிய  
அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டு,  
தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமையான  
சுயாதீனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்  
என்கிற நம்பிக்கையோடே,  
அந்தச் சிருஷ்டியானது சுயஇஷ்டத்தினாலே  
அல்ல, கீழ்ப்படுத்தினவராலேயே மாயைக்குக்  
கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையால் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி,  
இதுவரைக்கும் சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த்  
தவித்துப் பிரசவவேதனைப்படுகிறது.  
அதுவுமல்லாமல், ஆவியின் முதற்பலன்களைப்  
பெற்ற நாமுங்கூட நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய  
புத்திரசுவிகாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருந்து,  
நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்.

அந்த நம்பிக்கையினாலே நாம்  
இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். காணப்படுகிறதை  
நம்புகிறது நம்பிக்கையல்ல, ஒருவன் தான்  
காண்கிறதை நம்பவேண்டுமென்தன்ன?

நாம் காணாததை நம்பினோமாகில்,  
அது வருகிறதற்குப் பொறுமையோடே  
காத்திருப்போம். “

ஞானத்தின் மொழிகளில் சத்தியம்  
புதைந்துள்ளது ஆயினும் நானும் நீயும் அவர்  
சட்டங்களை முடிந்தவரை மீறியுள்ளோம்...  
மீறலில் அகப்பட்டாது இன்னும் தனது  
நீதியில் நியமித்த ஓட்டத்தை இயற்கை  
மட்டுமே இம்மியும் பிசகாது அவர் பாசத்தில்  
ஓட்டப்பட்டுள்ளது...

ஆதலாலே  
நாம் இன்னும் இயற்கை அழகில் இரட்சிப்பை  
லயிக்கிறோம்  
மனது ஆறுதலுக்கும் அர்த்தமுள்ள  
இயற்கைக்கு இருக்கும் இந்த நேர்மையை  
நாம் தொலைத்தோம் இழந்தோம் இன்றும்  
இருப்பை..

▣ மாரி மகேந்திரன்.

இலங்கை. (பிரசங்கி, ரோமர் வசனங்கள்  
இணைக்கப்பட்டுள்ளது)



ஏன் இந்த மாத  
வீட்டு வாடகையை இன்னும் கொடுக்கவில்லை  
என்ற  
கேள்வியையும்,  
மளிகைப் பொருட்களின்  
பாக்கி இன்னும் ஏன் வரவில்லை  
என்ற  
கோபமான சொல்லையும்,  
மகனின்  
கல்லூரிக்கு கட்ட வேண்டிய  
பீஸை ஏன் இன்னும் செலுத்தவில்லை என்ற  
கல்லூரி நிர்வாகத்தின்  
கடுமையான வார்த்தைகளையும்,  
இந்த மாதம்  
கேபிள் கட்டணத்துக்கான  
தொகையை  
இன்னும் கட்டவில்லை என்ற கேபிள்  
ஆபரேட்டரின் முனங்கலையும்,  
ஏன்மா  
லோன் வாங்குனா கட்டமாட்டிங்களா,  
வங்கி அதிகாரியின் அச்சமூட்டும்  
கோபப் பேச்சையும்,  
முதன் முறையாக இப்போது தான்  
எங்கள் குடும்பம் கேட்கிறது...  
அப்பா கடந்த மாதம் நடந்த  
விபத்தொன்றில் இறந்த பிறகு!

▣ மு.முபாரக்



பழைய ஆடை



பாலாடை தடவிய முகம்  
அவளுக்கு...  
மேலாடை இல்லை.

தோளில் அமர்ந்தே  
கேள்விகள் குவிக்கிறாள்  
ஆடை என்றால் என்ன.

தண்டல்க்காரனால்  
கிண்டல் செய்யப்படும்  
கிழிசல் உடை.

அணிந்திருக்கும்  
கிழந்த ஆடையை  
மறைத்துக்கொள்ள  
அமர்ந்திருக்கும்  
ஆடையில்லா சிறுமி....

அவனுடைய  
இறுக்கத்தில்  
அமர்ந்திருக்கிறது குழந்தை  
இறுக்கமற்ற ஆடையோடு.

இரக்கமுள்ளவர்கள்  
இனாமாக கொடுக்கலாம்  
ஒரு பழைய ஆடையை

பால்தடவிய முகம்  
மானத்தை அதில்  
மறைத்துக்கொள்ளட்டும்

▣ ப.ராஜகுமார் சிவன்.



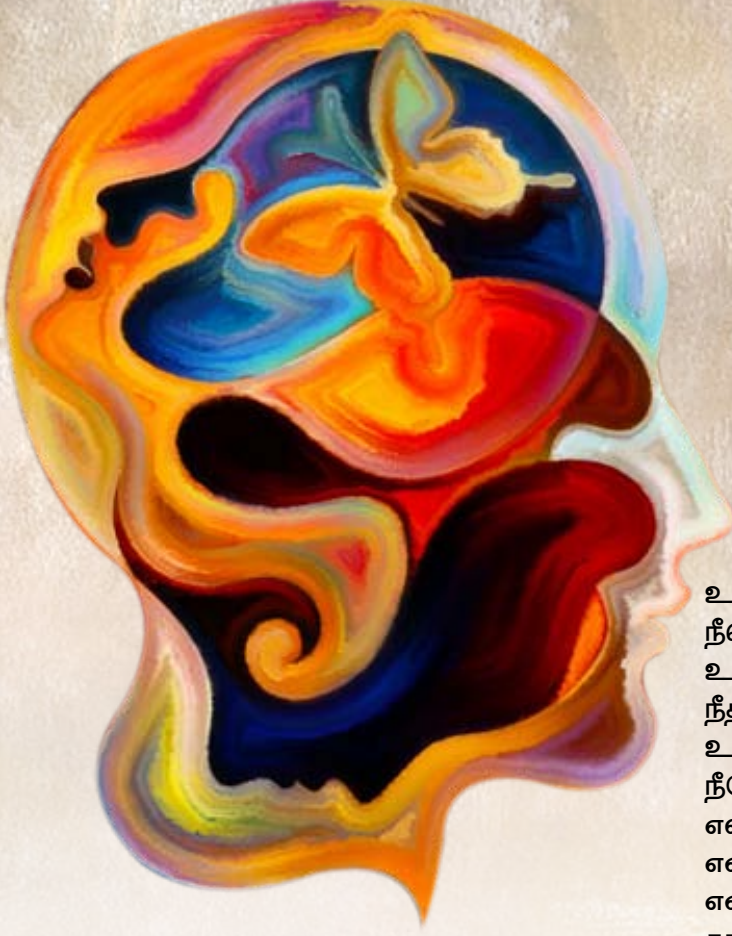


பூக்களின் கன்னங்களில் நரைத்த  
மகரந்தங்களைப் பார்க்கையில் அரை மனதாய்  
இருக்கிறது  
வெளியே கூட அரை மழையாய்த் தான்  
பெய்கிறது  
அரை வேக்காடு தான் சொற்களுக்கு  
அரைக்கண் பார்வைகளில் விழுந்தவர்கள்  
பைத்திய நிலையடையாமல் இருக்கிறார்கள்  
நேற்று கூட  
கனவில் இரு துண்டாகத் தன் நிலம்  
பிரிந்து தெற்கின் பாதியை முழுமை என்று  
சொல்லவிடாமல்  
வடக்கு அரைகுறையாய் காத்தது  
அரைப்பல்லி ஒன்று அரை உடம்பில் விழுந்து  
தொலைத்தது  
பாதி தோண்டப்பட்ட நிலையில் புதைகுழி  
மறுபாதி கட்டிலில் அரைப்பிணமாக  
அன்றாடக் கூலிகள் இந்த அரைக்குத் தான்  
நைண்டி என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்  
அரையிரவைத் தான் நாளின் தொடக்கம்  
என்கிறார்கள்  
அரைகளுக்கு மணமுண்டு அரைகள் பேசும்  
எக்காளம் கொள்ளும்  
முரண்டு பிடிக்கும்  
அனுசரிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு அரைகள்  
முழுமை தராது.

▣ கார்த்திகேயன் மாகா



## சாக்காகும் மணித்தியாலம்



உன்னை நெருங்கும் வரை  
நீயென்ற பிரக்ஞை இல்லை!  
உன்னை கடக்கும் போதும்  
நீதானென்ற சுதாரிப்பு இல்லை!  
உன்னை கடந்த பின்னரே  
நீயோயென்ற குறுகுறுப்பு!  
எவரோ ஒருவரின்  
எனக்கான காதலைப் போல  
என்னை நிறைத்துக் கொள்ளவே  
காத்துக் கிடந்த  
என் பெயரேந்திய மணித்துளியே...!  
உன்னோடு உரையாட எதுவுமற்றுதான்  
இருக்கிறேனென்னும்  
கட்டுப்பாடற்று அவிழ்ந்து விழும்  
நிர்வாண சொற்களை  
யாருமறியமுன் மறைக்குமிடமறியாது  
புதைத்துக் கொள்கிறேன்!  
நீ காத்துக் கிடந்த தடையமில்லை  
நான் கடந்து வந்த தடமுமில்லைதான்  
இருப்பினுமேனோ  
பிலாக்கணத்தோடு பிணைந்தவாறு  
இரையாக நானும் நீயும்!

□ இதயசகி



ஓட்டை டயர்  
ஓமுகும் மூக்கு  
உள்ளூர் குட்டை கிணறு  
நண்பன் பிரபாகரன்  
காலை முதல்  
மாலை வரை நீச்சல்  
இன்னமும் கேட்கிறது  
அந்த நாட்களை  
வாழ்வெனும் பெருங்கனவு...

▣ த. ரவீந்திரன்

வேடிக்கை பார்த்து  
சோர்வுற்று  
ஒப்பனை செய்த  
காத்திருப்பில் சலித்து  
தவித்து  
திட்டி  
கொஞ்சம் அழுது  
தீயை தின்னும் விட்டிலாய்  
புகைந்து கொண்டிருப்பவளிடம்  
ஒரு சிறு புன்னகையையேனும்  
பகிந்துகொள்ளாதபோது  
நில்லுங்க கொஞ்சம்  
பேசனுமென்று சொன்னவளை  
களைப்பில் முகம் சுழ்ச்சி  
காணாதுபோல் சென்றவனை  
இழுத்தணைத்து சாந்தப்படுத்தி  
நெற்றி முத்தத்தோடு  
அவள் வசமிழுத்து  
என் ஸ்பரிசங்களுக்காக  
மடியில் உறங்குபவளின் அன்பை  
கட்டியணைத்து சற்று  
இளைப்பாறனும்

▣ (Z) ஜபீர்





இருளில் வழி தொலைந்தலையும்  
ஒற்றைப்பறவையே !  
உன் சின்னஞ்சிறு சிறகளவே  
சுருங்கிப் போகவென்று  
இந்த வானத்தை சபிக்கிறேன்  
கொத்திவிடத் துடிக்கும்  
உன் குட்டி அலகுகளுக்குப் பயந்து  
ஆல்பா செஞ்சுரிக்கு அந்தப் பக்கம்  
கடவுள் மறைந்திருப்பதை  
நீ அறிவாயோ?  
தனியொரு பறவைக்கு சகமில்லையெனில்  
காலத்தின் மீது ஒரு தொங்கு பாலத்தை  
நான் படைக்கிறேன்  
சிறகுகளை மதிக்காத எந்த வானமும்  
கருங்குழிக்குள் விழுந்து  
காணாமல் போகட்டும

▣ தங்கேஸ்

உள்வாங்கப்பட்ட ஆசைகளின்  
திணிப்புகளுக்குள்  
உழன்று பெருகி உடைந்து கரைந்து  
காணமற்போதல்  
மிகச்சாதாரணமாக உணர்த்திவிடுகிறது  
ஏமாற்றப் பெருவலியின்  
யதார்த்த அத்தியாயத்தை..

▣ கீர்த்தி கிருஷ்...



கடற்கரையில்  
மணலில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது  
குழந்தை..

குவியத்தை வடிவமாக்கி,  
இயன்ற வரை முகப்புயர்த்தி,  
வாசல் விலக்கி,  
வளைவாய் உள்நுழையும் இடமொதுக்கி,,  
உள்ளறையில் வெற்றிடமாக்கி  
அட்டா என்ன நேர்த்தி!.

பார்ப்பவர்கள் சில நொடிகள் வாழ்ந்து  
திரும்புகின்றனர்..

கட்டுவதற்கு பல நிமிடங்கள்  
செலவிட்ட குழந்தை என்ன நினைத்ததோ  
சட்டெனக் கலைத்துவிட்டது கனவு இல்லத்தை!.

மீண்டும் கட்டும்வரை  
வீடற்ற மனநிலையில் சுற்றித் திரிகின்றன என்  
பால்ய காலத்து நினைவுகள்..

#### ▣ பெருமாள் ஆச்சி

உன் நினைவுச் சாளரம் பொருத்தி  
ஆயுள் கைதியாய் என்னை  
இப்பிரபஞ்ச வெளியில்  
சிறை வைத்திருக்கிறாய்  
எப்போதும் சாளரக்கம்பிகளையே  
பிடித்துக் கொண்டு நிற்கிறேன்  
ஏதுமறியாதவளாய் நீ  
எங்கேயோ இருக்கிறாய்  
நான் சிறகடிப்பதையே மறந்துவிட்டேன்  
பிரபஞ்சவெளியின் கதவுகள்  
இனி திறக்கப்படுதல் குறித்து  
யாதொரு பிரக்ஞையும் என்னிடமில்லை

#### ▣ மகேஷ் சிபி



நிராகரிப்பின் வேதனையால் நிறைந்து  
திணறுகின்றது கைவிடப்பட்ட வீடு

செதில் செதிலாய் உதிரும்  
மேனியில் கசிகிறது  
தீண்டிச் சுகித்த விரல்களின் நினைவுகள்

ஏங்கித் தவித்தவனின்  
கனவாய் இருந்த காலம்  
சிலந்தி வலையாய் கிழிந்து தொங்குகிறது

வெயிலையும் குளிரையும் வடிகட்டி  
பருகத் தந்த தனங்கள் விம்மல்களை  
சுருக்குப் பையில் முடிகின்றன.

அள்ளி அப்புறப் படுத்தும் வரை  
பிடிவாதமாய் பற்றித் தொங்குகிறது  
பிரியத்தின் பிரிந்த இழைகளை.

சாறு வற்றி தெருவோரம் உலரும்  
நெல்லிக்கனியின் நீளும் கரங்களில்  
வந்தமர்கிறது வெள்ளிப்புறா  
அன்பினொரு துளியை அலகிலேந்தி.

▣ யுகயுகள்



1

அத்தனை செடிகளிலும்  
சட்டென பார்க்க வைக்கும்  
பூவோடு அசையும் செடி

2

சரக்கொன்றை பூக்கள்  
காற்றடிக்கும் போதெல்லாம்  
சலங்கை மணிகளின் சாயல்

3

பாலவன மணல்மேடு  
உச்சியில் அமர்ந்திருப்பவனுக்கு  
பக்கத்தில் அந்தி சூரியன்

4

தார்பாயை உதறி  
உலர்த்திக்கொண்டே போகிறது  
மழையில் நனைந்த லாரி

5

சரக்கொன்றை பூக்கள் போதும்  
தோரணமாகக் கட்டுவேன்  
என் குடிசை வீட்டு வாசலில்

6

பூட்டியிருக்கும் கதவு  
சாவி எடுத்து வருமுன் விரலால்  
திறந்து பார்க்கிறாள் பாப்பா

▣ பட்டியூர் செந்தில்குமார்

ஆணி வேர்  
மலரெனப் புரியும்  
மனதிற்குத் தெரியும்  
காற்றின் உணர்வும்  
நீரின் ஈரமும்..

▣ ராசி அழகப்பன்



உன்னுடனான உரையாடல்கள்  
நின்று போனதில் வருத்தம்  
இல்லை என்று சொல்லி விட  
முடியாதென்னால்

மிகுதியான வேறொரு அன்பைப்  
பற்றியிருப்பதில் பெரும் மகிழ்வே  
மிகையாக ஏன் எனதில்லை என்ற  
கேள்விக்குள் புதைகிறேன்.

நானும் சிறிது இயல்பற்று ஏதேனும்  
உனக்குப் பிடித்தாற்போலொரு  
அரிதாரப் பூச்சை அப்பியிருக்க  
வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முறையும் பூசி மொழுகுவது  
பின் களைவது என்னைச் சோர்வடையச்  
செய்கிறது.

பிடித்தங்களின் பிரியங்களில் நிரூபித்தலில்  
இல்லை எனது நேசம்  
என்ற புரிந்துணர்வொன்றின் என்  
மனக்கட்டளைக்குள் யாக்கைக்  
கழற்றிய ஆன்மா தனித்திருத்தலை  
விடுதலையாக அறிவித்துப்  
போகிறது எனக்குள்

மனதின் மறுமலர்ச்சி தளராத  
அயர்ச்சியுடனான தேவசுத்திகரிப்பில்  
நினைத்திருத்தலில் நனைத்துப்  
போகிறது பெருங்கருணையுடன்..

▣ உமா மஹேஸ்வரி

நேற்று நடந்த வீதிகள்  
சிவந்து கிடக்கிறது  
சிதறிய பூசணிக்காய்.....

▣ இயற்கைக்காதலி ரஞ்சினி





## நிசப்தங்களின் மீதூறும் உள்ளூணர்வுகள்...



தனிமைகள் எப்போதும்  
தனித்தே இருப்பதில்லை  
அவை சில நினைவுகளை  
துணைக்கு அழைக்கின்றன!

நிசப்தங்களின் மீதூறும்  
உள் உணர்வுகளோ  
மௌனங்களைக் கடந்து  
மனதோடு பேசுகின்றன!

உறங்கியும் உறங்காமல்  
உள்ளூறையும் ஞாபகங்கள்  
ஏதேதோ தருணங்களை  
மீட்டி அசை போடுகின்றன!

இருண்ட காலங்களை  
இலகுவில் எவர் மனதும்  
மறந்தும் நகர்வதில்லை  
மறைத்தே பயணப்படும்!

கனத்த வார்த்தைகளை  
தாங்கிய இதயத்திற்கு  
உடற் காயம் ஒருபோதும்  
வலித்திடப் போவதில்லை!

நம்பிக்கைத் துரோகத்தால்  
நொறுங்கிய நெஞ்சத்தில்  
மீண்டுமோர் நம்பிக்கை  
துளிர் விடத் துணிவதில்லை!

வலிகளைத் தாங்கிடும்  
விழிகளுக்கே தெரியும்  
கண்ணீரும் அவ்வப்போது  
துயர் தீர்க்கும் மருந்தென்று!

▣ வேலணையூர் ரஜிந்தன்.



உன் அருகாமையை வேண்டிக்  
கட்டாயப்படுத்தும் இந்த மழையை எப்போதும்  
எனக்குப் பிடித்துப் போகிறது

குளிருக்கு இதமானது என்றெண்ணி உன்  
நினைவுப்போர்வையைப் போர்த்திக்கொள்கிறேன்  
அங்கும் உனது நேசநினைவுமழை பெய்தே  
கொல்கிறது

எதுவும் பேசாமல் இருக்கும் உனது  
மழையையே என்னால் பொறுத்துக்கொள்ள  
முடியவில்லையே  
எப்போதும் தொணதொணக்கும்  
என்னைப்போன்ற ஒருப்பெருமழையை  
எவ்வாறு நீ பொறுத்துக்கொள்கிராய்

#### ▣ அகதா

வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக  
சொல்லிக்கொள்பவன்  
சிரிப்பதையே  
மறந்து போகிறான்  
வாழ்வினையே இழந்த  
மனம் பிறழ்ந்தவன்  
புன்னகை சிந்தியே  
திரிகிறான்  
தென்பட வேண்டிய  
இடத்தில்  
காணாமல் போனது  
மறைந்திருக்க வேண்டிய  
இடத்தில்  
முகம் காட்டுகிறது  
எங்கே இருக்கிறது பிழை?...

#### ▣ ஐ.தர்மசிங்



## துளிர்



உயிர் பறக்கும் நொடியில்  
கால்கள் இழுத்து விறைக்கும்  
கசாப்புக் கடை வெள்ளாடு போல  
இலைகளை உதிர்த்தபடி  
நிற்கிறது வேப்ப மரம்.

கடைசி இலையை  
இழப்பதற்கு ஆகும்  
காலத்தைக் கணக்கிட்டு  
கிளையில் காத்திருக்கிறது  
மஞ்சள் அலகு மைனா ஒன்று.

ஊர் எல்லை  
தென்னந்தோப்பில் கிடந்த  
பச்சையத்தை உருவியபடி  
முதல் மைனாவின் அருகில்  
வந்தமர்கிறது  
இரண்டாம் மைனா.

நீரோடும் வாய்க்காலின்  
குளுமையை குறு விரல்களாலும்  
பறந்து கொண்டிருக்கும்  
வேம்பின் உயிரை சிறகுகளாலும்  
பிடித்து வந்து கிளைகளில் பொருத்துகின்றன  
மேலும் இரு மைனாக்கள்.

மைனாக்கள்  
தத்தித் தத்தி  
கிளை தாவி  
கூடி முயங்கியதில்  
உதிர்ந்த சிறகொன்று  
கடைசி இலையில்  
வருடிச் செல்ல  
சட்டென துளிர்ந்தது வேம்பு.

▣ க.ரகுநாதன்



கனத்த பையொன்றை  
பக்கங்கள்  
மாற்றி மாற்றி சேர்த்து  
அந்த சில வினாடிகளில்  
இளைப்பாறிக்கொள்ளும்  
அவள் தோளில்

வரிவரியாய் பரந்த  
சிவப்புநிற கோடுகளை  
மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் ரவிக்கையில்  
பூத்துக்குலுங்கும் அந்த  
பூக்களில் சிறு ஈரமும்  
ஏறியதாய் அறிகுறி இல்லை

துவைத்து மாதங்கள் இருக்குமென  
உணர்ந்த நொடியில்

“சீலை சீலை  
மேட்சு மேட்சுக்கு  
ஜாக்கெட்டு துணி”

யென அவள் நெடியிழந்த  
நாவினை சுழட்டி

முதுமையை  
மூட்டை பொதியில் கடத்தி  
கூவி செல்லும்  
அவளின் வாடிய  
ரவிக்கை பூக்களுக்கு  
நீருற்ற வேண்டும்போல் இருந்தது!

▣ ஷாலினி கணேசன்



## அம்மாவின் சேலை



அம்மாவின் சேலைகள்  
நினைவுகளின் வண்ணங்களால்  
தோய்த்தெடுக்கப்பட்டது.

பால்யங்களில் அம்மாவின் சேலை உடுத்தி.  
அம்மாவுக்கே அம்மாவாகி அதட்டித்திரிவேன்.

அம்மாவின் சேலையை உடுத்திப்பார்த்து  
சரிசெய்து கொண்டிருக்கும் தருணத்தில்  
அம்மாவின் புன்னகைத்த முகத்தையும்  
சேர்த்தே பிரதிபலிக்கும். நிலைக்கண்ணாடி.

முந்தானை மடிப்பின்  
அடுக்குகளிலிருந்தெல்லாம்.  
கிளர்ந்தெழுந்து மலரும்  
அவளது அன்பின் மலர்கள்.

பிரபஞ்சத்தில் நான் தரிசித்த  
முதல் வெளிச்சக்கீற்றுதான்.  
அம்மாவின் சேலை ஜரிகையில் வெளிச்சமாய்  
மிளிக்கிறது.

சேலை தொட்டிலில் என்னை அசைத்த  
தென்றல். அம்மாவின் சேலையை  
உடுத்தும் பொழுது.  
இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாய்!  
சேலை நுனி அசைத்து விளையாடும்.

அம்மா உடுத்தி சலவை செய்யப்படாத  
புடவை ஒன்று.  
எனது அலமாரியில்.  
அம்மாவின் வாசனையோடு.  
மடித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது எப்பொழுதும்.

▣ ச.ப்ரியா



அந்த மூங்கிலிலை முனையிலிருந்து  
சொட்டக்காத்திருக்கும் பனித்துளி  
இந்தமுறை உன் கண்ணீரை நினைவுட்டுகிறது.

கரை அகண்ட ஓடையின்  
மெல்லிய சலசலப்பு  
பேரிடி வார்த்தைகளால்  
திட்டுவதாய்க் கேட்கிறது.

முன்னொரு வருகையின்போது  
பூத்து வரவேற்ற  
டேலியா செடிகளின் இடத்தில்  
பொருத்தமில்லாமல் இருக்கிறது  
இந்த மாட்டுத்தொழுவம்.

கோலத்தை அணிந்து  
நாளான இடைவெளியில்  
பூசனமேறிய வாசல்  
வழுக்கி விடுகிறது.

நீ இல்லாத  
உன் வீட்டிலிருந்து வரும்  
வெறுமையின்நெடி  
நாசியைத் தீய்க்கிறது.

குழந்தைகளைப்போல்  
மைனாக் குஞ்சுகளைக்  
கொண்டாடினோமே  
அந்த மாமரக்கூடு  
கிழிந்து தொங்குகிறது.

நம்மை சேர்த்து வைத்து  
பகடிபேசிய  
உன் தோழிகள்  
வேற்று கிரகவாசியைப்போல்  
பார்க்கிறார்கள் என்னை.

உன் காத்திருப்பை  
இடையறுத்த காரணியை  
ஆய்வு செய்ய வெட்கமாய் இருக்கிறது எனக்கு.

எல்லைச் சாமியிடம்  
நான்  
காவுகொண்ட காதலுக்கு  
பிராயசித்தம் கேட்கிறேன்  
அவனோ  
உன் ஒற்றை முத்த நினைவை  
சிலுவையாய்  
சுமந்துத் திரியச்சொல்கிறான்  
நாக்கைத் துருத்தியபடி!

▣ குறிஞ்சி நாடன்.



அழுக்கேறி சடைபிண்ணிய செம்பட்டையான  
கேசம்

முன்பு எப்போதோ குளித்த தேகம்

மாற்றுத்துணி இல்லாது துவைக்கப்படாத ஒரே  
ஆடை

கைகளில் வளைந்து நெளிந்து போன  
நிறம்மங்கிய வளையல்கள்

செருப்பினை அணிந்து பாத்திராத கால்கள்

தங்கைகளுடன் வீதியில் கையேந்திக்கொண்டே  
கிடைப்பதை சட்டியில் போட்டுக்கொண்டு  
கடந்துபோகிறாள் டிஜிட்டல் தேசத்து சிறுமி  
ஒருத்தி

அவர்களின் மொழியில் ஏதேதோ  
பேசிக்கொண்டேசெல்லும் அக்குழந்தைகளிடம்  
புத்தம் புதிதாய் இருந்தது சிறு புன்னகையும்  
அருதப்பழசாய் வறுமையும்தான்...

▣ நேசன் மகதி

படைப்பு குழுமம் நடத்தும்  
**இனி ஒரு விதி செய்வோம்**

எதிர்கால எழுச்சிக் குரலுக்கான தேடல்

பள்ளி மாணவர்களுக்கான சர்வதேச கானொளி பேச்சுப் போட்டி



பரிசு

₹40000



 [www.padaippu.com](http://www.padaippu.com)

நடுவர்: ஈரோடு மகேஷ்

